

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 21 grudnia 2020 r.

DIH-3.709.42.2020.AB

DECYZJA DIH - III/42/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z dnia 30 września 2020 r. (sygnatura: KH.8361.11.2020), na mocy której na przedsiębiorcę A. C., prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: D.A.S. PEWEX A. C. w Strażowie, nałożono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 27 i 29 lipca 2020 r. inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie, (zwanego dalej: „Podkarpackim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w punkcie sprzedaży na placu targowym mieszczącym się przy ul. Moniuszki w Rzeszowie, należącym do przedsiębiorcy: A. C., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą: D.A.S. PEWEX A. C. w Strażowie, (zwanego dalej: „stroną” lub „stroną postępowania”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli AŻ.8360.10.2020 z 24 czerwca 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego przestrzeganie przepisów dotyczących uwidaczniania cen w okresie kontroli. Wspomniane zawiadomienie, po powtórny awizowaniu w dniu 3 lipca 2020 r. i nie podjęcia korespondencji przez przedsiębiorcę w wyznaczonym terminie, zwrócono do nadawcy.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności kontrolowanego przedsiębiorcy.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwanej dalej: „ustawą

o informowaniu o cenach” lub „ustawą o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen zgodnie z wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju, stwierdzili, że w odniesieniu do 13 oferowanych do sprzedaży wyrobów z 20 poddanych ocenie, przedsiębiorca nie uwidoczniał ceny i ceny jednostkowej wyrobów (co stanowi 65 proc. zbadanych) oraz w przypadku 7 wyrobów (35 proc. wyrobów zbadanych w tym zakresie) stwierdzono brak cen jednostkowych. Stanowiło to naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz wymagań określonych w § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 27 lipca 2020 r. (nr akt kontroli: KH.8361.11.2020).

Pismem z 19 sierpnia 2020 r. Podkarpacki WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę: A. C., prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: D.A.S. PEWEX A. C. w Strażowie, o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 4 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano, że stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. do wypowiadania się co do zebranych dowodów i materiałów, zgodnie z wymaganiami art. 10 § 1 oraz art. 73 i art. 79 § 2 Kpa, oraz wezwano stronę do przedstawienia dokumentacji potwierdzającej wielkość obrotu i przychodu za zakończony rok rozliczeniowy 2019.

Podkarpacki WIIH w dniu 2 września 2020 r. otrzymał informacje o wielkości dochodu przedsiębiorcy. Strona poinformowała również, że odpowiedzialnym za dowóz, wycenę i ekspozycję towarów w punkcie sprzedaży jest inny podmiot stosownie do przedstawionej umowy o świadczenie usług.

W dniu 30 września 2020 r. Podkarpacki WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach decyzję (sygnatura KH.8361.11.2020), na mocy której nałożył, na przedsiębiorcę A. C., prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: D.A.S. PEWEX A. C. w Strażowie, karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. niewidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych przy 13 partiach wyrobów oraz w przypadku 7 wyrobów stwierdzono brak cen jednostkowych. Decyzja została doręczona stronie 5 października 2020 r.

W dniu 22 października 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Podkarpackiego WIIH, odwołanie wniesione przez przedsiębiorcę A. C., prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: D.A.S. PEWEX A. C. w Strażowie. W odwołaniu strona

wnosi o anulowanie lub zmniejszenie kary, gdyż uważa ją za niesprawiedliwie wymierzoną, ponieważ:

- 1) towary na których nie uwidoczniono ceny były „wyszukane” spośród reszty towarów znajdujących się na regale a z podaną ceną;
- 2) „dzięki” Poczcie Polskiej nie otrzymała zawiadomienia o kontroli, w wyniku czego nie mogła usunąć niedociągnięć;
- 3) w czasie pandemii wirusa, od 15 lutego 2020 r. klienci mogą dokonywać zakupu z tzw. okienka zza plexy i ceny produktów nie są widoczne;
- 4) dokumentacja obrazująca obroty firmy nie wykazuje marży, która w sytuacji pandemii jest znikoma by ściągnąć klientów do siebie;
- 5) przez pandemię jedna z pracownic musiała pozostać w domu, przez co obsługa nie zawsze na czas opisywała towar, a na obecną chwilę przedsiębiorcę nie stać na zatrudnienie kolejnego pracownika;
- 6) w nocy z 19 na 20 marca 2020 r. było włamanie do pawilonu przedsiębiorcy, co spowodowało straty w wysokości 3 500 zł, po zgłoszeniu na policję przedsiębiorca ma teraz różne dziwne kontrole;
- 7) sprzedaż na placu targowym odbywa się przez bezpośredni kontakt z klientem, przez co nie ma mowy o jakichś niejasnościach cenowych;
- 8) w mniemaniu urzędu 1 000 zł jest bardzo znikomą kwotą kary, lecz w obecnym czasie może wpłynąć na utrzymanie płynności finansowej;
- 9) jest to pierwsze wykroczenie strony.

Pismem z dnia 28 października 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju cena jednostkowa uwidoczniona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i tym samym wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej

uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę A.C., prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: D.A.S. PEWEX A. C. w Strażowie, od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z dnia 30 września 2020 r. (sygnatura: KH.8361.11.2020), na mocy której na powyższego przedsiębiorcę, nałożono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, tj.: niewidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych przy 13 partiach wyrobów oraz w przypadku 7 wyrobów stwierdzono brak cen jednostkowych.

Strona postępowania w przedmiotowym odwołaniu wniosła o anulowanie lub zmniejszenie kary, gdyż uważa ją za niesprawiedliwie wymierzoną, jednocześnie wskazując, na poniższe argumenty:

- 1) Towary na których nie uwidoczniono ceny były „wyszukane” spośród reszty towarów znajdujących się na regale a z podaną ceną;
- 2) „Dzięki” Poczcie Polskiej nie otrzymała zawiadomienia o kontroli, w wyniku czego nie mogła usunąć niedociągnięć;
- 3) W czasie pandemii wirusa, od 15 lutego 2020 r. klienci mogą dokonywać zakupu z tzw. okienka zza plexy i ceny produktów nie są widoczne;
- 4) Dokumentacja obrazująca obroty firmy nie wykazują marży, która w sytuacji pandemii jest znikoma by ściągnąć klientów do siebie;
- 5) Przez pandemię jedna z pracownic musiała pozostać w domu, przez co obsługa nie zawsze na czas opisywała towar, a na obecną chwilę przedsiębiorcę nie stać na zatrudnienie kolejnego pracownika;
- 6) W nocy z 19 na 20 marca 2020 r. było włamanie do pawilonu przedsiębiorcy, co spowodowało straty w wysokości 3 500 zł, po zgłoszeniu na policję przedsiębiorca ma teraz różne dziwne kontrole;
- 7) Sprzedaż na placu targowym odbywa się przez bezpośredni kontakt z klientem, przez co nie ma mowy o jakichś niejasnościach cenowych;
- 8) W mniemaniu urzędu 1 000 zł jest bardzo znikomą kwotą kary, lecz w obecnym czasie może wpłynąć na utrzymanie płynności finansowej;
- 9) Jest to pierwsze wykroczenie strony.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 27 lipca 2020 r. (nr akt kontroli: KH.8361.11.2020), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Organ wskazuje, że z akt

sprawy jasno wynika, że przedsiębiorca przy 13 partiach wyrobów na 20 zbadanych wyrobów (co stanowi 65 proc. zbadanych) nie uwidoczniał ceny oraz ceny jednostkowej oraz w przypadku 7 wyrobów (35 proc. wyrobów zbadanych w tym zakresie) stwierdzono brak cen jednostkowych. Należy tutaj również dodać, że ogólnie brak cen jednostkowych stwierdzono przy wszystkich 20 tj. 100 proc. skontrolowanych wyrobach.

Przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowią, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a dodatkowo zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Natomiast cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Dodatkowo podkreślić należy, że cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, o innej masie, objętości czy długości, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie.

Prezes UOKiK, odnosząc się do pierwszego argumentu strony dotyczącego wskazania, że towary na których nie uwidoczniono cen były „wyszukane” spośród reszty towarów znajdujących się na regale z podaną ceną, informuje że kontrola swoim zakresem obejmowała przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych oferowanych wyrobów. Inspektorzy typują losowo wyroby do kontroli spośród tych znajdujących się w ofercie przedsiębiorców. Ustalenia kontroli zostały zapisane w Protokole kontroli, który nie został przez stronę zakwestionowany. Brak informacji o cenach został również uwidoczniony na zdjęciach stanowiących załącznik nr 4 do protokołu kontroli. Z uwagi też na małą ilość oferowanych do sprzedaży towarów, do kontroli została wytypowana niewielka ilość tj. 20 partii wyrobów. Mając na uwadze powyższe organ uznaje ten argument za niezasadny.

Kolejny argument, w którym przedsiębiorca za ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości wini Poczta Polską, organ drugiej instancji uznaje za nietrafiony. Należy tutaj podkreślić, że to na przedsiębiorcy ciąży obowiązek uwidaczniania informacji o cenie oferowanych wyrobów zgodnie z obowiązującymi przepisami. Przedsiębiorca prowadząc działalność gospodarczą polegającą na prowadzeniu sklepu powinien przestrzegać wszystkich obowiązujących go przepisów, w tym dotyczących uwidaczniania informacji o cenach, bez względu na to, czy otrzyma zawiadomienie o zamiarze przeprowadzenia kontroli czy też nie. Prezes UOKiK dodatkowo wskazuje, że Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli zostało wysłane na adres wskazany jako adres do doręczeń w CEiDG, niemniej jednak w związku z nieodebraniem przez kontrolowanego korespondencji, została ona zwrócona do nadawcy.

Jak wskazuje Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 19 lipca 2017 r. nr II SA/Wr 67/17, w przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w art. 44 § 2 Kpa, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż 14 dni od daty pierwszego zawiadomienia (art. 44 § 3 Kpa). Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w art. 44 § 1 Kpa, a pismo pozostawia się w aktach sprawy (art. 44 § 4 Kpa). Sytuacja jak wyżej określana jest mianem fikcji doręczenia.

Prezes UOKiK odnosząc się do argumentu, w którym przedsiębiorca wskazał, że w czasie pandemii wirusa, od 15 lutego 2020 r. klienci mogą dokonywać zakupu z tzw. okienka zza plexy i ceny produktów nie są widoczne wskazuje, że przepisy nałożone przez przepisy dotyczące uwidaczniania cen obowiązki nie zostały zawieszane na czas pandemii. Przedsiębiorca prowadząc sprzedaż detaliczną również w czasie pandemii powinien je przestrzegać i zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Obowiązujące przepisy dają przedsiębiorcy dobrowolność, jeśli chodzi o wybór sposobu uwidaczniania informacji o cenie, wskazując w § 3 ust. 2 na różne rozwiązania np. na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Nie ma w tym wypadku znaczenia w jaki sposób przedsiębiorca tego dokona, ale ważne jest aby konsument otrzymał informację o cenie oraz cenie jednostkowej towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Przyjmując za wiarygodne wyjaśnienia strony w powyższym zakresie uznać należy, że strona przedstawia argumenty potwierdzające naruszenie przez nią przepisów w zakresie informowania konsumentów o cenach oferowanych wyrobów.

Odnosząc się do wskazania przez przedsiębiorcę, że w dokumentach dotyczących obrotów firmy nie ma wskazanej wysokości marży, która w obecnych czasach jest znikoma, informuję że zgodnie z art. 6 ust. 3 przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość

jego obrotów i przychodu. W związku z powyższym organ wskazuje, że przy ustalaniu wysokości kary nie bierze się pod uwagę takiego kryterium jak „marża”.

Dodatkowo należy wskazać, że organ pierwszej instancji analizując przesłankę dotyczącą dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, wziął pod uwagę, że jest to pierwsze naruszenie przepisów o cenach przez kontrolowanego, na co strona powołuje się również w odwołaniu, a co miało także wpływ na wymierzenie kary w niewielkiej wysokości 1 000 zł, przy górnej granicy 20 000 zł.

Jednocześnie organ drugiej instancji wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Prezes UOKiK, odnosząc się do argumentu strony wskazującego na problemy kadrowe związane z nieobecnością pracownika, które w jej opinii miały wpływ na sytuację jaka miała miejsce podczas kontroli, wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny czy ceny jednostkowej towaru, jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) braków kadrowych danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Jeśli chodzi o argument dotyczący powstałych szkód w wysokości 3 500 zł w wyniku włamania, Prezes UOKiK nie może się do niego odnieść, gdyż z załączonego aktu oskarżenia wynika, że dotyczyły one innej osoby, a nie A. C., wobec której prowadzone jest przedmiotowe postępowanie.

Dodatkowo po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji wskazuje, że nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W ocenie Prezesa UOKiK, nie można mówić w tym przypadku o znikomej wadze naruszenia,

strona bowiem nie uwidoczniała cen 13 oferowanych do sprzedaży wyrobów z 20 poddanych ocenie (co stanowi 65 proc. zbadanych) oraz cen jednostkowych przy 20 poddanych ocenie wyrobach (100 % wyrobów zbadanych w tym zakresie). Okoliczności wskazanego naruszenia prawa nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w Protokole kontroli z dnia 27 lipca 2020 r. (nr akt kontroli: KH.8361.11.2020) oraz Zestawieniu sprawdzonych produktów w dniu 27 lipca 2020 r. w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen i cen jednostkowych w punkcie sprzedaży na placu targowym w Rzeszowie ul. Moniuszki wł. A. C. D.A.S. PEWEX A. C. (...), stanowiącym załącznik nr 3 do ww. protokołu kontroli.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, bowiem nie uwidoczniała cen 13 oferowanych do sprzedaży wyrobów z 20 poddanych ocenie (co stanowi 65 proc. zbadanych) oraz cen jednostkowych 20 wyrobów (100 % wyrobów zbadanych w tym zakresie). Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Niezależnie od powyższego organ drugiej instancji informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony – co podkreślono w odwołaniu – może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do obniżenia wysokości czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Podkarpackiego WIIH wymiarze.

Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz.1325), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Podsumowując Prezes UOKiK uznaje, iż Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Rzeszowie wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Mając na uwadze powyższe, obrót przedsiębiorcy oraz jego dotychczasową działalność, a mianowicie, że nie toczyło się dotąd żadne postępowanie w przedmiocie naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, kara pieniężna ustalona na poziomie 1 000 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenach i cenach jednostkowych towarów.

Argumenty wskazywane w odwołaniu, jako przemawiające za zmniejszeniem wymiaru kary czy jej anulowaniem, nie znajdują uzasadnienia.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Rzeszowie zasadnie nałożył na przedsiębiorcę A. C., prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: D.A.S. PEWEX A. C. w Strażowie, karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach tj. niewidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej informacji o cenach i cenach detalicznych 13 oferowanych do sprzedaży wyrobów z 20 poddanych ocenie (co stanowi 65 proc. zbadanych) oraz cenach jednostkowych 7 wyrobów (w sumie brak cen jednostkowych dotyczy 100 % wyrobów zbadanych w tym zakresie). Tym samym, decyzja Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z dnia 30 września 2020 r. (sygnatura: KH.8361.11.2020), powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

- 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/